

NOVINY

KULTURNÍHO SPOLKU KOZOJEDY A OBCE KOZOJEDY

ČÍSLO 2 - 2016 1. DUBEN 2016

Pokusím se ve stručnosti popsat všechny opravy, výspravy, stavební práce a jiné akce, které se uskutečnily v r. 2015 v našich obcích.

V loňském roce se podařilo dokončit zateplení mateřské školy včetně výměny oken, dveří a okapů. Budova byla nově barevně omítnuta a opatřena obrazem na fasádě. Dále byly odstraněny tzv. boletické panely, které obsahovaly nebezpečný azbest.

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 5

MAŠKARNÍ PLES

V Kozojedech se 27. února 2016 sešla v místním kulturním domě opravdu velká společnost. Rodiče a děti se již dopředu těšili na maškarní ples, který pořádala Základní a mateřská škola Kozojedy. Na děti čekaly soutěže, sladkosti a bohatá tombola. Každé z nich obdrželo při příchodu balonek a bonbon. Hudební duo Procházka BAND zahájilo taneční rej ve dvě hodiny odpoledne, ale mnozí nedočkavci stepovali v sále již půl hodiny před zahájením. O zábavu a veškeré dění se staraly žákyně a učitelky ze základní školy, které zorganizovaly pro děti soutěže a bohatou tombolu.

Přesně úderem druhé hodiny žákyně základní školy, nastrojené v odbraných džínách, košilích a kovbojských kloboucích, zahájily ples průvodem masek, dvakrát s nimi obešly taneční parket, aby si je všichni přítomní mohli dobře prohlédnout a ocenit fantazii a tvořivost maminek či babiček, které mají na oblečení a maskách dětí největší podíl. Masek a převleků bylo nepřeberné množství, na plné čáře letos vítězily postavičky z pohádky Ledové království, k vidění však byly i tradiční víly a

princezny, policista, rytíř, muchomůrka, bílá paní, Karkulka a myslivec či krokodýli. Žákyně základní školy pak měly tu nejtěžší úlohu – vybrat deset nejkrásnějších masek, které odměnily pěkným dárkem.

Děti tancovaly, házely po sobě balonky a velmi dobře se bavily. Jako tradičně si zasoutěžily v židličkové, všichni statečně obdrželi sladkost v podobě bonbonu či lízátko, výherci pak čokoládu.

V průběhu odpoledne si rodiče mohli pro

své děti zakoupit lístky do tomboly, která byla letos opět bohatá a jistě uspokojila dětská očekávání. Občerstvení zajišťovala místní restaurace, takže pokud na někoho přišla žízeň, hlad či chuť, mohl je uspokojit hned ve vedlejší místnosti.

Nepřetržitý proud zábavy a tance skončil úderem páté hodiny odpolední a o tom, že se maškarní ples vydařil, svědčily rozzářené tváře dětí.

učitelky ZŠ Kozojedy

Žáci Základní školy v Kozojedech se poprvé, a doufáme že ne naposledy, zúčastnili v týdnu od 15.2. – 19.2. 2016 lyžařského kurzu v Železné Rudě na Šumavě. Ubytování byli v penzionu Diana, ve kterém měli zajištěnou polopenzi. Každý si mohl podle svého zájmu zvolit buď jízdu na lyžích, nebo na snowboardu. Lyžařskou skupinu vedla paní ředitelka školy Mgr. Eva Doležalová, snowboardovou pak instruktorka Martin Bulín. Dohled v době mimo lyžování zajišťovala paní učitelka Mgr. Hana Slachová.

Všichni žáci se výborně bavili, kromě řádění na sjezdovkách si udělali i malý pochodový výlet, navštívili cukrárnu i místní obchody. Týden utekl jako voda, obešel se bez zranění, žáci přijeli nadšení a plní dojmů s přáním, aby se lyžařský kurz konal i příští rok.

Výstava regionálních umělců v Kozojedech 24. 10. 2015 mě přivedla na myšlenku, že by bylo vhodné napsat o jednotlivých autorech pár řádků jako poděkování za snahu a podporu našeho počínání.

V naší celonárodní kultuře se výtvarné umění krčí jako popelka v pohádce, kterou všichni velice dobře znáte. Proto alespoň my se v rámci našich možností snažme oživit naši kulturu ve všech směrech.

Je třeba si všimnout šikovných lidí okolo sebe a dávat jim podporu v jejich činnosti, která ovlivňuje prostředí kolem nás.

První, o kom budeme dnes psát formou otázek a odpovědí, je umělkyně z Kozojed Anna Urbanová.

Kdo nebo co tě přivedlo k malování?

Ve mně umění dřímalo. Konkrétně mě nikdo k malířství nevedl. Protože mi brzy umřel otec, tak jen od maminky vím, že můj otec velice hezky maloval. Zřejmě jsem po něm v tomto smyslu něco podědila.

Jak se tak člověk vlastně stane malířem? Studia, samostudium; vzděláváš se soustavně v oboru, ve kterém pracuješ?

V malířství nemám žádné oficiální vzdělání. Můj zájem mě přivedl k paletě. Co se týká konkrétního poznání malířské práce, tak jsem začala svoji zvědavost a okukovala obrazy okolo sebe. Malířství se mi velice líbí, je to můj velký koníček, a tak se samozřejmě snažím o další poznání v oboru.

Představ alespoň v krátkosti své dílo. S jakým materiálem nebo technikou ráda pracuješ?

Maluji především olejem. Zkousím také jiné techniky, jako kresba tužkou, akvarel, tempera a jiné. Maluji svoje obrazy realisticky, mám ráda konkrétní témata. Zkousím portréty, ale nejvíce maluji zátiší a krajinu. Pracuji převážně doma podle předloh, které si sama pořizuji pomocí fotografie. Také jsem již zkoušela figurální malbu a snažím se o další poznání v těchto technikách.

Máš v umění nějaké vzory?

Pro mne jsou největším vzorem staré malířské techniky, které obdivuji v galeriích. Stará historická a časem prověřená díla. Ta pro mne představují vzor.

Chodíš po výstavách? Navštěvuješ vernisáže?

Velice ráda navštěvuji galerie i chodím po vernisážích, pokud mi dovolí čas. Myslím si, že je dobré porovnávat svoji tvorbu

ANNA URBANOVÁ

s tím, co vidím v galeriích a na vernisážích.

Co považuješ za svůj životní úspěch v malířství?

Namalovala jsem pro město Radnice velkou část křížové cesty, která vede ke kostelíku sv. Barbory. Zde se jednalo o restaurování a o doplnění staré historické křížové cesty.

Další moje práce, na kterou ráda vzpomínám, je Rokycanská křížová cesta v parku pod nemocnicí. Zde jsem doplnila všechny obrázky v rámci rekonstrukce této památky. Obě tyto moje práce probíhaly ve spolupráci s Helenkou Štěrbovou z Kozojed, která restaurovala jednotlivá kamenná zastavení, která doplnily a ozdobily moje obrázky.

Je malířství těžká práce?

Malířství je pro mne potěšením, pokud je člověk v klidu a najde si dostatek času na tvorbu.

Kdy maluješ? Jaký je tvůj pracovní režim?

Nejraději pracuji po odpoledních, když přijdu ze zaměstnání. Mám ráda, když můžu pracovat při denním světle.

Na jaké dílo se chystáš nyní?

Mám velkou chuť se pustit do malování a kreseb svého vnoučka Pepička. Vnouček mě v poslední době nejvíce pozitivně ovlivňuje, a tak doufám, že se mi podaří ještě vytvořit hezké obrázky pro své známé a pro rodinu.

Děkuji Aničce Urbanové za zodpovězené otázky. Bartoloměj Štěrba

ZNÁMÝ NEZNÁMÝ

Možná, že mnozí z Vás už si položili otázku, kdo je ten pán, který prostřednictvím těchto novin sděluje mnohé informace o Mysliveckém spolku Kozojedy a dění v něm. Je to rodák ze šumavského podhůří z malé vesničky Žďár, okr. Klatovy.

Zrodil se tam po konci 2. sv. války, 17. 5. 1945. Jelikož neměli v obci školu, musel navštěvovat tu nejbližší, několik kilometrů vzdálenou. Aby býval dříve doma, tak si krátil cestu během lesem nelesem. Zjistil, že ho nohy celkem poslouchají a začal se věnovat sportování.

Napřed všestrannému, ale poté ho nejvíce oslovil fotbal. Tomu se aktivně věnoval do svých 32 let, a to na dosti vysoké úrovni. To už ale pokukoval po jiném sportu, který není tak fyzicky náročný a mohl by být i odpočinkový. Jelikož procestoval s fotbalem značnou část naší republiky a při tom pozoroval naši krásnou krajinu, bylo rozhodnuto - myslivost a ochrana životního prostředí.

Samozřejmě, že doma jako dítě měl na dvorku u boudy také nějakého toho přítulného pouličního Míšu, rozhodl se, že začne s kynologií – chov lovecky upotřebitelného psa. To se psal rok 1977. Byl přijat do MS Buškovice.

Je to vesnice západně od Podbořan na úpatí Doupovských hor. Postupně chov psů rozvinul a od roku 1980 vlastní chovnou stanici drsnosrstých jezevčků.

Od roku 2005 působí v našem mysliveckém sdružení. Zde ho začalo oslovovat trubačství. Stal se samoukem a neodradily ho ani jeho první vyluzované zvuky podobající se strašidelnému kvílení meluzíny či tajemným zvukům uprostřed noci v temných bažinách u Čertovy skály. Trpělivostí se dopracoval do spolku „Lobezští trubači“ v Plzni a stal se profesorem výuky mladých trubačů Adélky, Františka a Josefa z Bučku. S nimi již absolvuje úspěšně několik let celostátní soutěže, účastní se na Zlatých srnčích

trofejích a také každoroční celostátní výstavy Natura Viva v Lysé nad Labem.

V honitbě již prožil mnoho krásných chvil, ovšem i různá nečekaná překvapení, samozřejmě v kladném slova smyslu. Dovolím si vám dva zážitky přiblížit.

Mnozí bystří čtenáři si už možná dávno spočítali, že do Kozojed přišel právě v roce svých 60. narozenin. A k tomuto výročí dostávají členové lov trofejové zvěře – muflona nebo daňka. Vybral si muflona.

Muflon se loví od 1. 8. do 31.12. Čas ubíhal jakoby se nechumelilo a najednou oslavenec zjistil, že už je po Vánocích a muflon pořád nikde. Byl 28. prosinec, tehdy plno sněhu. I já jsem vyrazil do honitby, jelikož jsme potřebovali ulovit ještě nějaký kus na blížící se bál do tomboly.

V době, která je již aktuální k vycházení zvěře na paši, nastala veliká sněhová nadílka, říká se tomu bílá tma. Nebylo téměř vidět na krok. Chvilí jsem ještě seděl, ovšem jen z důvodu, že se mi nechtělo do té vánice. Pak jsem stejně musel. Sjíždím po silnici ze Zimohrázu, když náhle uvidím lidskou postavu, mávající rukama. Pomyslel jsem si v duchu, že jen blázen může v tomto počasí vyrazit pěšky.

Zastavil jsem a couvl k tomuto zahalenému, zasněženému, snad člověku. „VLADIMÍRE, TEBE MI SESÍLÁ SAMO NEBE,“ zaznělo z jeho úst, aniž jsem ještě věděl, o koho se jedná. „Mám střeleného muflona, ale nevím, jestli ho najdeme, někde tam, nemám ani telefon, autem tam nezajedu.“ Hned mi bylo jasné, kdo v té tmě pod kapucí hovoří. „Sedejte a jedem,“ říkám. Viděl jsem radost na jeho zmrzlé tváři. Dorazili jsme k posedu, vánice stále řádila, nic jsme neviděli. „Tam někde by to mělo být.“ Hledali jsme, hledali (kdo hledá, ten najde), zanedlouho vidím na okraji lesa něco jako vyčnívající kořen z pařezového vývratu.

Byl to ovšem toulec. „Tady je,“ zvolal jsem a šťastný lovec rychle přispěchal. Muflon byl celý zavátý sněhem, vytáhli jsme ho a se všemi mysliveckými poctami zvěři

jsem mu poblahopřál se slovy „Lovu zdar.“ Chvilka ticha u zhaslého kusu v té bílé nádherné večerní tiché přírodě vše ještě umocnila. Lovec byl opravdu šťastný. Byl to jeho první muflon, proto se radost ještě násobila. Měl slzy v očích. Samozřejmě, že se poté dle mysliveckých zvyků a tradic náležitě v teple odměnil.

Druhý jeho zážitek se odehrál na společném honu na černé břidlicové haldě nad Miloušem Plačkem u vody naproti Liblínu. Tehdy ho závodčí postavil vedle Václava Pánka, možná záměrně. Měli štěstí, divočáci šli na ně. Já jsem stál opodál a sledoval situaci. Jedna rána, druhá, rychlé přebíjení a třetí. Ovšem jen z jedné flinty. Pan Pánek zlomil zbraň a s úsměvem vyfoukl zbylý kouř po prachovém hoření z hlavní. Všichni tři divočáci zůstali v ohni. Náš, zatím neznámý, měl pouze ústa dokořán a pomalu šel k Pánkovi. „Václave, to není možné, že jsme stejně staří, já jsem nestačil ještě pořádně sundat flintu z ramene a ty máš všechny tři i s přebitím.“ „Škoda, že nešli čtyři. Měl bych o jednoho víc,“ odvětil s úsměvem Václav. „To teda čumím, mám se ve svých letech ještě co učit.“ V obličejí stále stejný úžas. „Proto stojíš vedle mě, abys něco okoukal, ale nebude to zadarmo! Uč se, věčně tady nebudu!“ Samozřejmě, že šťastný lovec přijal od kolegy gratulaci a upřímně „Lovu zdar“.

Nutno podotknout, že je to již 10 let, a právě v loňském roce už těmto pánům bylo sedmdesát. S nimi slavil 70 ještě pan Ing. František Kapsa. Všichni dostali k životnímu jubileu opět lov trofejové. Shodně si vybrali daňka. Slovíli všichni tři bez větších problémů, i když náš, již téměř známý, opět za pověstnou minutu dvanáct, jak je to jeho zvykem. A o kom byla doposud řeč? Až potkáte lehce prošeďivělého, vousatého dědu vycházejícího z obecního úřadu, v lese s drsnosrstým jezevčíkem, ve společnosti mladých trubačů Kučerových, s pytlí krmení na zádech na Borecku, nebo s jeho kamarádem šéfkuchařem Václavem Slámou v honitbě, pak vězte, že to není nikdo jiný než náš kamarád Paed. Dr. Václav Troch.

Hospodář MS - Vladimír Hykyš

BOŽSKÝ MASOPUST 2016

Fotogalerii z letošního masopustu najdete na www.kozojedy.eu

Vážení přátelé

Kulturního spolku Kozojedy,

tradice se rodí, mění a také zanikají. Chtěl bych na začátek tohoto článku objasnit, proč se pořádá každým druhým rokem masopust v Bohách a proč není stále v Kozojedech.

Kulturní spolek Kozojedy zavedl, že v roce, kdy se v Kozojedech pořádají Staročeské máje, budeme pořádát masopust v Bohách a další rok zase v Kozojedech. Tento systém jsme zavedli proto, že je stále těžší uspořádat jakoukoliv akci takového rozsahu. Kulturní spolek má své členy i v Bohách, takže se nedá říkat, že akci pořádají kozojedští. Děláme vše společně. Kulturní spolek má v obci Bohy velkou podporu ze strany obyvatel, Klubu důchodců a hlavně Obecního úřadu Bohy.

Uspořádání tradičního masopustu tak, jak jsme na něj zvyklí v Kozojedech a v okolí, je dost náročné. Uspořádat masopust s tradičními medvědy, kteří jsou dnes již v naší republice unikátem, je obtížné. Od rána je třeba balit medvědy do hrachoviny, k čemuž je zapotřebí dostatek lidí. Na dva medvědy se musí v osm hodin ráno sejít alespoň 15 lidí, aby v poledne byli připraveni na začátek masopustu. Na balení medvědu potřebujete nejen lidi, kteří pomáhají motat slámu, ale hlavně odborníky, kteří ovládají zamotání medvěda, tak aby výsledek půldenní práce velkého počtu lidí přežil masopustní průvod a hlavně, aby v masce medvěda přišli ti, kteří se statečně odhodlají v této masce chodit. Stalo se tradicí, že v Kozojedech balí medvědy hasiči, a musíme si přiznat, že bez nich by to nešlo. Vychovávají si i svůj dorost tak, aby tato krásná tradice nezahynula. Jak jsem na začátku uvedl, zabalit medvědy je náročný úkol, a tak se sluší poděkovat všem, kteří se o zajištění masopustů starají. Pro některé naše občany je přítomnost tradičních masek medvědu samozřejmost, ale věřte, že to samozřejmost není. Je obdivuhodné, že se nám podařilo udržet takovou tradici do

dnešních dnů. V Kozojedech jsou to celé rodiny, které navazovaly na umění balit medvěda. Jak jde čas, lidé se mění a já bych chtěl jmenovat alespoň v poslední době neaktivnější.

Jsou to Milan Vlk a musíme připomenout i jeho dnes již nežijícího otce, který se stal velmi dlouho o výrobu slaměné čepice. Dále jsou to všichni kluci od Beranů, Urbanové, Franta Němec z čísla 3, Slachové, Václav Zuska a další. Pod patronátem kozojedských hasičů se samozřejmě schází mnoho lidí a různě se i vystřídají, a tak není možné všechny jmenovat. Aby maska mohla vzniknout, musí být i lidé, kteří se postarají v průběhu předešlého roku o slámu. Při této příležitosti je třeba připomenout Zdeňka Taubra z Borku a Pavla Soukupa z Bohů.

Přípravy masopustu v Bohách se zúčastnili všichni výše jmenovaní, ale i kamarádi z Bohů. Pomáhali i chalupáři, chataři i přátelé z Kralovic a okolí. Je hezké, že se daří zapojit i další lidi, kteří se tak sdružují s vesnicí a místními obyvateli.

Některé zážitky z letošního Masopustu se podobají těm z minulého, ale vždy jsou to zážitky nové a ožívají hlavně vztahy mezi lidmi. Jsem rád, že spolupráce mezi obcemi funguje a doufám, že nejen v případě masopustu.

Celá historie našeho okolí, našich obcí, se prolíná již od nepaměti. Od vzniku hradu Kralova a jeho panství. Obce k sobě měly vždy velice blízko, a když připomeneme, že jsme dlouhá léta žili pospolu jako jedna obec, nevidím důvod, proč bychom se dnes nemohli přátelsky pospolu bavit a spolu udržovat tradice nejen Kozojed, ale celého okolí.

Bohy Masopustem velice ožily. Jinak poklidná vesnička, odkud je krásný pohled na údolí řeky Berounky, hlavně od budovy bývalé školy, která dnes slouží jako obecní úřad i útočiště Klubu důchodců a příležitostný taneční sál.

Zde u této budovy se začíná celá akce balením medvědu a nutno podotknout, že bylo o zúčastněné velice dobře postaráno zázemím Klubu důchodců. Byla připravena ranní polévka i guláš a jiné pochutiny, aby šla práce od ruky. Věřím, že všichni zúčastnění využijí své zkušenosti nabitě při balení medvědu v Bohách příští rok v Kozojedech.

Průvod obcí začal jako vždy v horní části obce od Hasičské zbrojnice u zastávky autobusů. Od začátku byla velká účast místních i jejich přátel, a tak bylo hned hodně veselo. Celé akci dala atmosféru dechová kapela Pavla Saka z Kralovic. Masopusty v Bohách jsou vždy velice hezké svoji atmosférou, kdy je veselo, místní obyvatelé pořádají doslova hostiny před svými domy.

Masky vybízejí přítomné k tanci, jakmile zastaví kapela, aby zahrála písničku všem obyvatelům domu. Na své si přijdou i děti, které mají zábavu na celé odpoledne. Mnoho dětí se obléká do masek a já věřím, že se tak v nich pěstuje vztah k udržování a pokračování tradic, které dnes drží při životě jejich rodiče.

Masopust 2016 byl jako vždy velice zdařilý a dalo by se říci: opět „božský“. Bylo zde přes čtyřicet krásných masek, velká účast veselých diváků a vstřícnost občanů, kteří připravili pohoštění. To vše se zakončilo masopustní zábavou v Klubu důchodců, kde hrálo Duo Horizont.

Přál bych si, abychom se za rok sešli při masopustu jako letos - ve velkém počtu, ve zdraví a s velkou chutí. Příští rok se vše odehraje, jak bylo uvedeno, v Kozojedech. Děkuji všem za podporu tradic, které se snažíme udržet. Děkuji nejen těm, kteří se podílejí svojí prací, ale i těm, kteří jakýmkoliv způsobem tradice podporují.

Bárta Štěrba, předseda Kulturního spolku Kozojedy

ROK 2015 V NAŠICH OBCÍCH

POKRAČOVÁNÍ ZE STRANY 1

Do dnešního dne jsme ale neobdrželi od Státního fondu životního prostředí schválenou dotaci. Celé dílo jsme museli zafinancovat z vlastních zdrojů, abychom nemuseli platit firmě „Jiran“ penále.

Z tohoto důvodu jsme nemohli zrealizovat některé další plánované akce. Přesto se podařilo uskutečnit výměnu střešní krytiny včetně okapů na budově OÚ, dále výměnu 4 oken za plastová a dveří u půdy z důvodu lepšího zateplení.

V téže budově se pokračovalo na celkové rekonstrukci v místnosti bývalé prádelny. Bylo zde vyměněno okno, vodovodní a odpadní potrubí a provedeny další nezbytné práce. U vstupu do budovy bylo nově nainstalováno zábradlí pro snazší přístup zejména pacientů k praktickému lékaři.

V obci Borek byla vyměněna část kanalizace od požární nádrže, dále opravena zvonice, na které byla vyměněna střešní krytina a proveden celkový nátěr.

Byly zakoupeny a nainstalovány prvky na dětská hřiště: Břízsko - kolotoč, Kozojedy - lanový prvek, Lednice – lanový prvek.

Bylo provedeno snížení podlahy v hasičské zbrojnici včetně úpravy vrat, neboť jsme získali nové větší hasičské auto.

Pokračovalo se na stavebních parcelách – projektové práce na inženýrské sítě vy-

pracoval Ing. Jiří Fenc. Na tyto parcely bylo vydáno územní rozhodnutí.

V kulturním domě byly namontovány nové ochranné mříže do dvou oken skladu, zakoupeny nové žaluzie do oken pohostinství, dvě plastová okna na jeviště a nové dveře ke skladu pro lepší zabezpečení a zateplení budovy. Byla provedena úprava vytápění WC pro hospodu, dále vybilení chodby, kuchyně, skladu a příslušenství.

Ve dvoře OÚ jsme zhotovili kotec pro psa. Bude sloužit pro dočasné umístění psa po jeho případném odchycení v našich obcích. Pokud se do několika dnů neozve majitel, bude předán do útulku.

Byla provedena částečná výsrava silnice na Lednici a komunikace k místnímu hřbitovu. Opravou prošla i hřbitovní zeď a kaple.

V obci Lednice se pokračovalo na opravě obecního domku a to komínů, WC, odpadů a dalších. Ukončena byla i oprava kanalizace.

Podařilo se za finančního přispění obce uskutečnit několik kulturních akcí.

To vše a ještě některé další práce se podařilo v loňském roce zrealizovat.

Všem, kteří se na těchto akcích nějakým způsobem podíleli, obecní úřad děkuje.

Josef Lomička, starosta

DIVADLO

– „Výlet do vzpomínek“

V pátek 11. března 2016 k nám zavítal do Kulturního domu v Kozojedech divadelní soubor Kozlík z Kozlan s představením komedie „Výlet do vzpomínek“, sepsanou na motivy divadelní hry „Vražda sexem“ od Joan Shirley.

Děj nás zavede do domu praktické lékařky Jany a jejího muže Bedřicha. Bedřich, kterého si zahrál Pavel Šapovalov, ztvárňuje postavu nenalezeného umělce, spisovatele, který stále hledá námět na knižní trhák a hlavně sebe samého. Hlavu mu zamotá nezvaná návštěva na zahradě - lehčí holka Alice se svým klientem Arnoštem.

S Alicí se Bedřich zapomněl na jednom kongresu spisovatelů a teď toho Alice umí dobře využít. A Bedřich se s vědomím možnosti provalení nevěry snaží Alici ve všem vyjít vstříc. Děj ještě navíc oživuje mnohými komickými situacemi postava slaboduché a krátkozraké tetý.

Další nezapomenutelnou postavou je rodící paní Jolana, hrdá matka již pěti dětí. Ta si mermomocí snaží vynutit na paní doktorce porod do vody bez asistence. Komedii zinscenovanou pod režijním vedením Věry Cepkové zhlédlo kolem sta lidí.

Zimní LEDFEST 2016 – I. ročník

Kozojedský kulturní dům si za dlouhá desetiletí, co je bez přerušení neúnavným hostitelem rockových akcí, vybudoval zaslouženou pozici nezpochybnitelné legendy mezi kapelami i fanoušky a já sám si nevybavuji jiný kulturní dům na okrese, který by toho po této stránce zažil tolik.

Pohled do historie však napovídá, že jména zde vystupujících kapel se za ta desetiletí příliš nezměnila, vlastně se nezměnila vůbec. Ať už je to tím, že se na Kozojedsku dědí náklonnost ke kapelám z rodičů na děti, či že jsou akce příležitostí vidět legendy, které už vzhledem ke své dlouhověkosti příště přijet nemusejí. Pravdou je, že v minulých letech dopadl každý pokus o akci s dlouhá léta neprovozenými kapelami v nejlepším případě rozpačitě.

Nový kozojedský hospodský Marek Peterka se rozhodl zaexperimentovat a oslovil dvě téměř místní kapely AVIDITY FOR... a GREYMON. A protože aktuální trendy (obzvláště u klubových kapel, které nejsou tak úplně k tanci) jsou takové, že se dělají hromadné koncerty více skupin, bylo rozhodnuto, že akce bude pojata podobně jako Lednice fest, ke kterému svým názvem také částečně odkazuje.

Údátost na facebooku vytvořena, pozvánky rozeslány, plakáty rozvěšeny, a tak se

13. února 2016 před 18. hodinou scházejí v kulturáku všichni zúčastnění a vyměňují si své odhady, jak to dnes dopadne. Přestože odhady u trochu undergroundové akce nešly vyložené mimo realitu, byly i tak velmi rozmanité.

„Myslím, že se před devátou omluvíme všem pěti příchozím a začneme balit.“

„To bude dobrý, bude 153 lidí.“

Kolem 19. hodiny, na kterou byl naplánovaný začátek, začal převládat optimismus, protože na místa, která se leckdy obtížně plní i u akcí se začátkem o 2 hodiny později, začali směřovat návštěvníci.

O chvíli později začala hrát první skupina, plzeňští ATTAX. Servíroval se klasický heavy metal s drobnými výlety do thrashe. Převážně melodická muzika s českými texty zaujala a celý večer otevřela více než příjemně.

Po nich zahrál heavy rockový GREYMON skladby ze svého stále relativně nového alba „Brány propasti“ a již klasické „Děblovy nevěsty“. Bylo vzpomenu, že kapela zde v září 2001 odehrála své vůbec první vystoupení a naposledy měla čest hrát na tomto pódiu před třinácti lety.

AVIDITY FOR... týden před tím pokřtili své první dlouhohrající album „Na svůj život se nadřes“ a kombinace jejich pódiové prezen-

tace s aktuální formou přivedla před pódium nejvíce lidí. Dva členové kapely hrávali v Kozojedech v 90. letech v dresu skupiny Arbes, naposled v roce 1997.

Poslední zahráli zbirožští V.P.O.ho, kapela, jejíž repertoár tvoří písně heavymetalové legendy Vitacit z období alba „Vzhůru přes oceán“. Že mají tuto muziku pod kůží, bylo patrné při skladbách z jejich vlastní dílny, které zněly snad ještě vitacitověji než jejich inspirace.

Při letmém pohledu do sálu bylo patrné, že na akci do Kozojed dorazilo více černokněžníků (přezdívka lidí oblečených v typicky metalovém oblečení) než obvykle. Jindy bývá sál trochu barevnější. Počet návštěvníků se vyšplhal zcela pohodlně přes stovku, což je u akce tohoto charakteru úspěch.

A shrnutí? To si vypůjčím z facebookového profilu skupiny Avidity for..., kteří napsali návštěvníkům vedle poděkování vzkaz: „Založili jste nový festival.“ Tato věta je vystihující. Hudební scénu tvoří muzikanti, tvoří ji pořadatelé, ale v první řadě ji tvoří lidé, pro které příslušnost k rockovým fanouškům znamená více, než vyrazit jednou ročně na koncert některé z mediálně provařených kapel.

Tomáš Pícl

Činnost SDH Lednice za rok 2015

Rok 2015 byl opravdu velmi náročným. Naše SDH pořádalo zatím nejvíce akcí, co si já osobně pamatuji. Na jaře jsme se tradičně sešli v dobré náladě v rámci brigád na údržbu požární nádrže. Vyzkoušeli jsme při tom všechny staré hadice, které nám dlouhé roky ležely v regálu v hasičárně, a zjistili jsme, že jsou již v nevyhovujícím stavu, a proto byla většina vyřazena z výzbroje. Ve velmi špatném stavu je však i samotná požární nádrž. Betonová hráz a žlaby pro odvod vody okolo nádrže jsou propadlé a místy, obzvláště u hráze, i zdraví nebezpečné. Tento problém existuje již několik let a jedním z cílů SDH bude řešení této situace s obecním úřadem.

4. dubna jsme měli opět možnost poměřit své hráčské výkony při turnaji ve hře Člověče, nezlob se. Turnaj se díky hojně účasti velice podařil. Rivalita byla obrovská a nervovému zhroucení byl blízko ne jeden hráč. Naštěstí se však žádný kolaps nekonal. Jarda Krofta opět nezklamal a zajistil věčné ceny a poháry. Jakožto vítěz turnaje získal ten největší. Za obrovské euforie z něj vypil všechn vaječný koňak, který jsme v klubovně měli, a poté i griotku. Na zeleň už mu nezbyly síly.

Asi nejvýznamnější událostí minulého roku bylo hasičské cvičení okrsku Kozhlany - Chříč, jehož pořádání jsme se ujali. Bylo to první hasičské cvičení pořádané naší mladší generací a podle slov členů výboru okrsku Kozhlany - Chříč se u nás všem líbilo

a celý sportovní den si všichni užili. Podrobnější zprávu o cvičení nám přednese velitel SDH Honza Hruška.

13. června, hned týden po okrskovém cvičení, jsme pořádali Lednickou pouť, při níž se konalo dětské odpoledne a soutěž O zlatý klásek. Někteří soutěžící v kosení se opravdu velmi snažili o výhru a dva při své snaze dokonce zlomili kosu. Pan Vašek z Borku tu svoji stáletou, dokonce i oplakal a zřejmě už ji jen tak nikomu nepůjčí. Vítězem se stal Bohumil Vaněk, kterému se to napotřetí konečně povedlo. Střelnice byla opět plná krásných růží od našich manželek a přítelkyň. Celý den jsme zakončili večerní taneční zábavou a k poslechu i k tanci zahrála kapela pana Saka z Kralovic.

18. července se u nás uskutečnil tradiční, v pořadí již sedmý Lednice fest. O týmy na fotbalový turnaj nebyla nikdy nouze a ani tento rok nebyl výjimkou. I počasí nám přálo, a tak si každý mohl užít příjemný sportovní den. Všichni jsme se také těšili na večerní vystoupení tří kapel, které k fotbalovému turnaji v Lednici už neodmyslitelně patří. Naše domácí kapely Greymon a Avidity for... si opět pozvaly spřátelenou kapelu, tentokrát plzeňské In Motion a výsledek byl velmi úspěšný. Letošní Lednice fest měl největší návštěvnost ze všech. Nutno však podotknout, že celá a nejen tato akce, stojí naše členy obrovské úsilí. Není to jen tak uspořádat nějakou akci. Musí se sehnat a přivést stoly, stany, sehnat občerstvení a

zařízení k tomu všemu potřebné a vše druhý den zase uklízet. Je to spousta času, který tomu každý dobrovolně věnuje. I z těchto důvodů jsme se rozhodli uspořádat v dalším roce pouze dětské odpoledne a soutěž O zlatý klásek, ovšem bez parketu a kapely, a poté Lednice fest.

V prosinci nás všechny zarmoutila velice smutná zpráva. Naše řady navždy opustil nejstarší člen SDH, pan Václav Šmaus. Pan Šmaus byl nejen výjimečným členem, ale i výjimečným lednickým rodákem. I přes svůj vysoký věk chodíval mezi své kamarády do místní klubovny, kde si měli vždy o čem povídat a kde jsme ho mezi sebou vždy velmi rádi viděli. Jakožto nejstarší člen se dokonce aktivně podílel na kulturních akcích, které jsme pořádali, a byl pro nás všechny obrovskou inspirací. Čest jeho památce.

Celý rok jsme zakončili grilovaným prásátkem, u kterého se sešlo opět hodně lednických obyvatel a jejich nejbližších známých. Vysokou účast měla i pěší túra nazvaná Výšlap ke Korýtku. Bohužel jsem se osobně nemohl zúčastnit, ale ze slov zúčastněných prý byla velice vydařená, ale i náročná. Někteří totiž ke Korýtku ani nedošli. Oslavou Silvestra ohňostrojem, který létal snad z každého druhého stavení ve vsi, jsme vstoupili do nového roku, ve kterém bych vám všem chtěl popřát především pevné zdraví, ale i spokojenost a mnoho úspěchů v osobním a rodinném životě. Těším se na nové aktivity, které nás opět čekají.

Jan Kučera, starosta SDH Lednice

Rok 2015 z pohledu kozojedských hasičů

Uplynulý rok 2015 mohu za SDH Kozojedy označit jako velmi pestrý a zajímavý. Již tradičně byla první akcí výroční schůze, kde jsme ostatním členům představili naši činnost v přecházejícím roce. Na schůzi nechybělo oblíbené video se shrnutím současných úspěchů.

Svou soutěžní sezónu jsme začali již na konci dubna okrskovou soutěží v Kralovicích. Po menších komplikacích se nám povedlo složit jak mužský, tak i ženský tým a výsledný výkon nebyl vůbec špatný. Na začátku června nás pozvali kolegové a kamarádi z Lednice na jejich soutěžní klání. Soutěž probíhala jak v požárním útoku, tak i v netradiční štafetě. Ta byla atraktivní především u přihlížejících diváků. S oběma disciplínami jsme se poprali, jak nejlépe jsme uměli a především ženy si své první místo opravdu zasloužily.

Naše další soutěžní zastávka byla na nedalekém Liblíně. Místní hasiči složili nový soutěžní tým, takže jsme byli velmi zvědaví na jejich výkony. Liblínští zaslouženě vyhráli, ale ani námi obsazené třetí místo

nebylo vůbec špatné. Sezónu jsme již tradičně zakončili na PRD Cupu v Bujesilích. Tato soutěž je v okolí velmi oblíbená a také hojně navštěvovaná. Se všemi nástrahami a problémy jsme se vypořádali a soutěž úspěšně dokončili.

Letošní velmi teplé počasí způsobilo po celé republice řadu rozsáhlých požárů. Naše výjezdová jednotka měla také velmi napilno a to především v srpnu. Po uhašení požáru trávy v místním zemědělském družstvu jsme byli povoláni k rozsáhlému požáru lesa u Mladotic. Jednalo se o náš největší zásah za posledních několik let a pro všechny jednotky byl velmi náročný.

Naše činnost se ovšem netýká pouze soutěží a zásahů. Na začátku prázdnin jsme ve spolupráci s obcí Kozojedy a s dalšími místními spolky uspořádali akci s názvem Kozojedská náves. Dva dny plné akcí pro všechny věkové kategorie utekly jako voda a návštěvníkům se celá událost velmi líbila.

V září jsme pro naše členy uspořádali

zájezd do Muzea železnice v Lužné u Rakovníka. Po prohlídce expozice se celá výprava přesunula do nedalekých Krušovic, kde jsme měli domluvenou prohlídku místního pivovaru. Celý zájezd byl zakončen pozdním obědem v restauraci U Lípy.

Hasičská zbrojnice se loni dočkala snění podlahy a ke konci roku jsme konečně zařadili nové zásahové vozidlo Liaz do aktivní služby. Na svůj první výjezd naštěstí stále čeká.

Letos jsme se na většině soutěží potýkali s nedostatkem členů. Ti stávající mají více osobních povinností a na soutěže a další činnost bohužel nemají tolik času. Budeme proto velmi rádi, když naše řady rozšíří noví mladí členové s chutí soutěžit.

Fotografie ze soutěží a další informace pravidelně publikujeme na našich webových stránkách. Ty najdete do adresy www.sdhkozojedy.cz. Doufám, že letošní rok bude minimálně stejně tak úspěšný jako ten loňský a budeme rádi, pokud nás přijmete podpořit na některou ze soutěží.

SDH Kozojedy

Činnost SDH Břízsko v roce 2015

Rokem 2015 jsme vstoupili do druhého století trvání zdejšího SDH. Zdejší sbor SDH Břízsko – Robčice byl založen v březnu 1914 a v roce 1920 byla předána do správy sboru ruční stříkačka. Rok poté došlo k rozdělení sboru na SDH Břízsko a SDH Robčice.

Prvním starostou byl zvolen pan Josef Janeček, velitelem pak Václav Bulín, na jehož počest se od roku 1975 každoročně pořádá „Memoriál pánů Paška, Bulína a Vodáka“ v obcích Nekmíř, Břízsko a Mrtník. V roce 1921 se započalo s výstavbou zděné zbrojnice, která zde funguje dodnes a o rok později, tedy v roce 1922, bylo založeno i družstvo žen. O tom si v dnešní době můžeme nechat jenom zdát. V roce 1922 měl zdejší sbor 27 činných členů, 9 členek a 14 příslávajících.

V roce 1933 byla ruční stříkačka nahrazena stříkačkou motorovou od fy. Směkal ze Slatiňan, která je ve vlastnictví sboru dodnes a stále v provozuschopném stavu. Však ji také občas vytáhne a provětráme u místní nádrže, při slavnostních příležitostech s ní vyjedeme i na cvičení.

V současné době má náš sbor 17 řádných členů a 3 členy čestné. Oproti loňskému stavu je členů o 5 méně, naštěstí nikdo z nich nezemřel. Přesto jsme se v loňském roce zúčastnili dvou okrskových cvičení. V Dobříči jsme sice nebodovali, zato v Chotíně nám stupně vítězů jen těsně

unikly, a to díky slabší technice, nikoli slabému výkonu mužstva. Nechyběli jsme ani na námětovém cvičení v Korytech.

Zástupci sboru se jako hosté zúčastnili VVH okrsku, pan Kraus se v březnu zúčastnil Shromáždění delegátů v Pláních, pan Josef Lomička se zúčastnil jako delegát Shromáždění představitelů v Horní Bělě. Dále se pánové Lomička, Wollráb a Havelka zúčastnili setkání zasloužilých členů v Nevěni.

Mimo tato cvičení a schůze náš sbor uspořádal několik akcí pro své členy i nečleny, občany Břízska a okolí ve věku od 5 do 90 let. Namátkou:

Výlet dětí údolím Berounky s opékáním buřtů pod Čivcemi a s pokračováním „Naučnou stezkou Kaňonem Berounky“, velikonoční pomlázku, stavění májky, pořadatelskou a bezpečnostní službu na akci v katastru obce, zajištění setkání občanů Břízska a okolních obcí, 2x setkání důchodců, výlet dětí do Airparku Zruč, zajištění Mikulášské besídky, zajištění občerstvení pro myslivce po náročných honech a podobně.

Mimo těchto časově i organizačně náročných akcí jsme museli stále udržovat techniku v provozuschopném stavu, která díky svému stáří vyžaduje stále více a více času a hlavně technického umu. Za péči o tuto techniku patří dík našemu strojníkovému panu Lomičkovi mladšímu. Dosti času jsme také strávili na rekonstrukci zázemí

naší klubovny. Došlo zde ke snížení a zateplení stropu, rekonstrukce elektroinstalace, osvětlení a vybudování kuchyňky s dostatečně velkou pracovní plochou. Spousta věcí zde ještě chybí dodělat, přesto věřím, že během několika let vše dotáhneme do konce.

Bohužel jsou i situace, a to asi nejen v našem sboru, které nás nutí se zamyslet nad dalším směřováním této organizace. Lidí ochotných přiložit ruku k dílu je čím dál tím méně, ze strany nadřízených orgánů jsou na tyto dobrovolníky kladeny stále vyšší a vyšší nároky a dochází k situacím, kdy staří zasloužilí hasiči vystupují ze sboru a mladí se raději ani nehlásí. Konkrétně u našeho sboru došla situace tak daleko, že nejsme schopni vyškolit velitele. Na jedné straně jsou po nás vyžadována třeba školení velitele s tím, že nebudou-li platná, bude náš sbor zrušen.

Na druhé straně HZS Píseňského kraje (konkrétně Košutka) toto školení odmítá provést a tvrdí, že jako JPO v proškoleného velitele nepotřebujeme. Kde je pravda nevíme a nadřízené orgány mlčí, nebo zarputile trvají na svém. Proto se výbor SDH rozhodl vyčkat a tuto situaci řešit takzvanou vyhnivací metodou. Nebudeme se za každou cenu snažit vyhovět požadavkům nadřízených orgánů a počkáme, jak se věci vyvinou. V této situaci nejsme určitě sami a přestože starosta pan Kraus od dubna, kdy si dopisoval se starostkou okresu, nedostal žádnou odpověď, stále věříme, že na tomto problému někdo pracuje.

SDH Břízsko

Posezení s Kozojedskou pětkou a hosty

Dne 20. listopadu 2015 se konalo v pohostinství kulturního domu pravidelné roční vystoupení kapely Kozojedská pětka a jejích hostů. Tato akce je připravována již řadu let pro příznivce tradiční české lidové a populární hudby. Organizátorem je

člen kapely František Tichý. Sama hudební produkce je zdarma, dobrovolné vstupné pokryje maximálně cestovné hostů a občerstvení kapely. Zúčastňuje se jí úzká skupina příznivců a to především důchodového věku. Cílem setkání je posedět, zahrát a zazpívat si a společně se pobavit.

Tentokrát se na základě předem připravených pozvánek sešel rekordní počet přítomných. Bylo jich přes čtyřicet a hospoda byla zcela zaplněna, až přeplněna. Doufám, že radost z toho kromě kapely měl i nový hostinský Marek Peterka. Zábava byla v plném proudu, čas rychle utíkal. Hrál a zpívalo se do půlnoci.

Jak byli přítomní spokojeni, to musí po-

soudit oni sami. Já bych si jen chtěl trochu postesknout nad skutečností, že na tuto akci a jí podobným chodí jen lidé vyššího věku. Mám vážnou obavu o budoucnost české lidovky a dechovky.

V závěru bych rád poděkoval všem přítomným za to, že přišli. Dále děkuji provozu hospody za vzornou obsluhu. Zvláštní uznání bych chtěl vyslovit panu Tichému za vzorné zorganizování této kulturní události, stejně jako v předchozích letech. Byla to prý jeho poslední akce, protože ze zdravotních důvodů již nebude moci v kapele pravidelně hrát. Franto, díky! Věřím, že se někdo další v Kozojedech najde, kdo bude v pořádání této tradice ochoten pokračovat i v dalších letech, pokud bude zájem. Vždyť s muzikou jde všechno líp.

Za kapelu Ladislav Pícl

Výstava betlémů

Koncem prosince 2015 se uskutečnila v areálu kamenictví pana Bartoloměje Štěrbý ml. výstava betlémů. Hlavní a největší kamený betlém je na tomto místě vystaven celoročně. Před a mezi vánočními svátky je nasvícen a již tradičně ho zpestřují živá zvířata – letos tři ovečky a poník (před časem i osel).

Uvnitř nově postaveného ateliéru návštěvníci obdivovali další různé betlémy. Vystavovalo celkem 14 autorů, kteří jako materiál použili dřevo, keramiku, papír, kámen, perník a sklo.

Celé výstavě vévodil velký dřevěný betlém paní Jany Štěrbové-Rejmanové, manželky pana B. Štěrbý. Byl sestaven z 53 kusů – 20 zvířat, 19 dospělých a 14 dětských darovníků. Betlémské postavy jsou cca 25 cm vysoké zhotovené z lipového dřeva. Tento betlém paní Jana začala tvořit ve svých 14 letech. Soubor figur vznikl během následujících dvou let.

Původně chtěla vytvořit betlém o rozsa- hu sta figur a sta zvířat, to se však nepodařilo dotáhnout do konce. Většina postav

je vyřezána na motivy papírového krojovného betlému paní Fisherové Kvěčkové. Figury jsou pojaty v ryze českém rázu, řezba je zaměřena na detail. Díky tomuto betlému byla paní Jana kdysi pozvána na sympozium do západních Čech do Nepomuku, kde se seznámila s panem B. Štěrbou ml. Vzali se a mají tři syny.

Na výstavě byly mimo jiné k vidění také dva menší Janiny betlémy, první svůj betlém vyřezávala ve 12 a druhý ve 13 letech. Vystaven byl i první betlém z rukou otce Jana Rejmana a společný betlém z dílny rodiny Rejmanovy, kdy se při vzniku podílela opravdu celá rodina – otec s dcerami Květou, Ladou a Janou, včetně maminky.

Další vystavovatelé byly Petra Ouhrabková s betlémem z perníku, Základní škola Kozojedy s keramickým betlémem a mateřská škola s betlémem papírovým.

SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU A ELEKTROŠROTU SOBOTA 23. DUBNA 2016

Plánované zastávky:

ROBČICE 8:00 - 8:20 hod.
 BŘÍZSKO 8:30 - 8:50 hod.
 BOREK 9:00 - 9:20 hod.
 KOZOJEDY 9:30 - 10:00 hod. - u pošty
 10:10 - 10:30 hod. - u KD
 LEDNICE 10:40 - 11:00 hod.

PATŘÍ SEM:

Prázdné obaly od barev, ředidel, tmelů, lepidel, maziv, olejů, zbytky barev, laků, lepidel, těsnících materiálů, čisticí tkaniny, ochranné oděvy, rukavice, hadry znečištěné nebezpečnými látkami, motorové a ostatní oleje, olejové filtry, vysavače, žehličky, fény, holící strojky, pily, vrtačky, TV, monitory, počítače, tiskárny, faxy, telefony, fotoaparáty, přehrávače, pračky, sušičky, myčky, mikrovlnné trouby, el. sporáky, chladničky, mrazničky, klimatizace, vinotéky, trubicové výbojky, úsporné zářivky, olověné akumulátory

**POZOR!!! NE - běžné, reflektorové
a halogenové žárovky**

SVOZ VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU

Kontejnery na svoz velkoobjemového odpadu budou přistaveny do obcí Kozojedy (u KD a u pošty) a Lednice v pátek 29. dubna a odvezeny budou v pondělí 2. května

Do obcí Borek, Břízsko a Robčice budou přistaveny v pátek 6. května a odvezeny budou v pondělí 9. května

PATŘÍ SEM:

starý nábytek (křesla, židle, skříně, váleudy), podlahové krytiny (koberce, linolea), sanitární keramika (umyvadla, vany, toalety) staré lyže, kola, velká zrcadla, matrace apod.

POZOR – nepatří sem:

veškerý nebezpečný odpad (lednice, televizory, počítačové monitory, zářivky a výbojky, autobaterie, zbytky barev, zářivky,...)
 tříděný odpad (papír, sklo, plasty, železo), kompostovatelný odpad (tráva, listí,...), uhynulá domácí zvířata (ty patří do kafilérní stanice), běžný komunální odpad, stavební suť a kameny (střešní krytiny, dlažba apod.)

8. DUBNA 2016 - PÁTEK - KD Kozojedy 19:00

Přednáška Dr. V. Kubové - Spisovatel Jan Drda

16. DUBNA 2016 - SOBOTA - KD Kozojedy 20:00

HASIČSKÁ VESELICE - Hudba SINGL BAND

16. DUBNA 2016 - SOBOTA - Robčice

Úklidová akce "UKLIĎME ČESKO"

23. DUBNA 2016 - SOBOTA - Kozojedy

Úklidová akce "UKLIĎME ČESKO"

7. KVĚTNA 2016 - SOBOTA - Kozojedy

STAROČESKÉ MÁJE
 14:00 průvod od KD Kozojedy
 20:00 KD Kozojedy kapela P. Saka

8. KVĚTNA 2016 - NEDĚLE - KD Kozojedy

BESÍDKA KE DNI MATEK 14:00
 Vystoupení dětí z Mateřské školy

KALENDÁŘ AKCÍ:
www.obeckozojedy.eu

ROZPIS MISTROVSKÝCH UTKÁNÍ IV. TŘÍDA - JARO 2016

10.4.	NE	16:30	Mladotice B	Kozojedy	odjezd 15:15:00
17.4.	NE	17:00	Kozojedy	Třemošná B	V.Hach, T.Hach
24.4.	NE	17:00	Plasy B	Kozojedy	odjezd 15:45:00
1.5.	NE	17:00	Kozojedy	V. Libyně	V.Folk, Š. Folk
8.5.	NE	17:00	Kožlany	Kozojedy	odjezd 15:45:00
15.5.	NE	17:00	Kozojedy	Trnová B	Schejbal, Zábranský
21.5.	SO	17:00	Hadačka	Kozojedy	odjezd 15:45:00
29.5.	NE	17:00	Kozojedy	D. Bělá B	Kazda, Karliček
4.6.	So	17:00	Žichlice	Kozojedy	odjezd 15:45:00